

...Переступає поріг Чернігівського професійного ліцею залізничного транспорту і... опиняється у Швейцарії. У лабораторії нового Міжрегіонального навчально-практичного центру з підготовки монтажників санітарно-технічних систем і устаткування, відкритого на базі цього закладу, встановлено найкраще європейське обладнання – саме із цієї країни. Це не просто завтрашній – післязавтрашній день.

У лабораторії сім модулів (зокрема, «Водовідведення», «Опалення» тощо). За кілька років учні спеціальності «Монтажник санітарно-технічних систем» навчатися працювати з усіма цими складними і, на перший погляд, малозрозумілими пристроями. Важливо, що й нинішні робітники цієї сфери можуть не тільки тужливо чекати того часу, коли молоді й прогресивні випускники потіснять їх на ринку праці, – у центрі радо приймуть на курси з підвищення кваліфікації усіх тих, хто захоче навчатися.

Міжрегіональний навчально-практичний центр у Чернігові – один із шести, які в новому навчальному році почнуть готувати кваліфіковані робітничі кадри з гостродефіцитної спеціальності на новому обладнанні у Київській, Рівненській, Чернігівській, Полтавській, Дніпропетровській та Одеській областях.

Він відкритий у рамках спільного українсько-швейцарського освітнього проекту «Державно-приватне партнерство для поліпшення санітарно-технічної освіти в Україні». Проект стартував у грудні 2014 року і триватиме до 2018-го, на його реалізацію виділяється майже півмільйона швейцарських франків. Фінансують – Швейцарська агенція розвитку і співробітництва та компанія «Геберіт Інтернешнл Сейлз АГ».

30 СЕКУНД – І ГОТОВО

Першокурсник **Сергій Осипенко** біля одного з модулів лабораторії демонструє «валізу» майстра-монтажника (слово «сантехнік» в училищі не вживають). Каже: «Уявіть, що вам необхідно поставити лічильник. Вимикати воду на весь день і нарізати різьбу «болгаркою» вже не потрібно. Це – вчорашній день! Майстер приходить зі спеціальним інструментом і швидко робить усе необхідне. А трубу можна з'єднати ось так (демонструє гідралічний прес і «новеньке»

САНТЕХНІКИ... ПО-ШВЕЙЦАРСЬКИ

нероз'ємне з'єднання. – **Авт.:** 30 секунд – і все готово. Універсального наповнення «валізки», звісно, немає. Інструмент обирається під певні задачі з установки, ремонту чи демонтажу обладнання.

Кожен модуль у лабораторії представлений окремим робочим місцем. У модулі монтажу сантехнічного обладнання,

відповідає майстер. – Думаю, і в нас він дуже скоро буде саме таким. Тим більше, що нові технології (наприклад, «Розумний будинок») потребують і практичних навичок, і комп'ютерних знань. Власник житла зможе на відстані, за допомогою комп'ютера чи мобільного телефону регулювати температуру опалення, рівень збереження енергії тощо. Тому монтажник – одна з професій майбутнього, яка сприятиме підвищенню рівня життя людей.

На стенді в лабораторії – нові підручники. Матеріали з чотирьох модулів уже готові, ще три будуть закінчені й надруковані до першого вересня. Також чекають друку навчальні посібники для майстрів виробничого навчання.

– Разом з викладачами навчальних закладів, у яких будуть відкриті такі центри, ми брали участь у розробці нових підручників, – додає Максим Пеховка. – Основою для створення навчальної літератури стали сучасні швейцарські видання, український переклад яких здійснили у перекладацькому бюро. Ці тексти, до речі, були надані компанією Geberit. Також до підручників увійшли мате-

ріали, створені на основі нашого досвіду роботи.

Учасники проекту вже можуть ознайомитися з електронними версіями книжок. Згодом їх обіцяють запропонувати всім навчальним закладам України.

ВІД НЕДОБОРУ – ДО КОНКУРСУ

Ще рік тому професію сантехніка випускники шкіл вважали нецікавою і неprestижною. Нічого дивного: в училищах вони бачили застаріле облад-

ного ліцею **Микола Ладан** каже: нова структура готова до відкриття на 90 відсотків. Залишилося закупити меблі до навчальних кабінетів тощо. До речі, у Броварському професійному ліцеї на спеціальності «Монтажник санітарно-технічних систем та устаткування» здобуває освіту одна дівчина. За словами директора, ще у приймальній комісії вона запевнила, що навчатися разом із хлопцями – для неї не проблема. Та й переконати її обрати іншу професію, наприклад кухаря, тоді не вдалося.

Серед цілей проекту – створення інклюзивних груп навчання. Вони створені в Одеському центрі професійно-технічної освіти та Полтавському вищому міжрегіональному професійному училищі імені Героя Радянського Союзу С. Бірюзова. В останньому, до речі, спеціальність слюсаря-сантехніка опановує ціла група учнів з вадами слуху.

ХОЧЕШ ЗМІН? ДІЙ!

Виконавець проекту – Ресурсний центр ГУРТ. Упродовж двадцяти років ця громадська організація реалізовує спільні проекти з міжнародним бізнесом, урядами різних країн, зокрема європейських і Сполучених Штатів Америки. Натомість досвід упровадження проекту державно-приватного партнерства для ГУРТУ є першим. Його директор **Богдан Маслич** розповідає, що відкриття навчально-практичних центрів з підготовки монтажників санітарно-технічних систем у регіонах – подія аж ніяк не місцевого значення.

– Цей проект свідчить про комплексний підхід до реформування, від розробки нового державного стандарту з професії «Монтажник санітарно-технічних систем і устаткування» до навчання майстрів і учнів, – каже пан Богдан. – Люди не базикають про реформи, а здійснюють їх.

Світлана ГАЛАТА, «Освіта України»,
Київ – Чернігів – Київ.
Фото Лесі Харченко

